

I. Jevnligte Undersøgelser af de til Forhandling bestemte Levnetsmidler i Forbindelse med Tilveiebringelsen af de til den nærmere Undersøgelse fornødne tekniske Apparater.

II. Umiddelbar Kontrol med selve Tilveiebringelsen af i alt Fald enkelte Næringsmidler.

III. Straffbestemmelser.

IV. Særlige Forskrifter angaaende de Gjenstande, som visse Næringsmidler skulle opfylde og angaaende den Fremgangsmaade, som skal iagttages med Hensyn til deres Fremstilling.

ad I. Hvad først angaar Foretagelsen af jevnligte Undersøgelser af de til Forhandling bestemte Næringsmidler har denne overalt været stillet i første Række som det vigtigste Middel til at forhindre og bekæmpe Salg af forfaldede eller fordærvede Næringsmidler og har vistnok overalt allerede i lang Tid været paalagt det eksekutive Politii som en af dets mange Pligter. Naar alligevel dette Middel andetsteds lidligere og hos os indtil den seneste Tid langt fra har vist sig tilstrækkeligt virksomt, ligger Grunden dertil naturligt deri, at Undersøgelserne kun have paahvilet det eksekutive Politii som en, ved Siden af de mange andre det paahvilende Forretninger, temmelig underordnet Opgave. Bestræbelserne ere derfor ogsaa andetsteds blevne rettede paa dels at danne særlige Funktionærer, hvem Sundhedspolitiet eller særlige Grene af samme er stillet til enefte eller væsentligste Opgave, dels paa at aabne Udgangen til at foretage saadanne Undersøgelser ogsaa for andre Funktionærer, som have Tid og Vællighed til ved Siden af andre Opgaver at beskæftige sig med saadanne Undersøgelser, dels paa nærmere at ordne og regulere Undersøgelserne saaledes, at der tages Hensyn til at betrygge haabe det Offentlige og den, med hvem Undersøgelsen rettes. Af herhen hørende Bestemmelser skal særlig fremhæves det tydske Riges Udkast §§ 1—4 med tilhørende Motiver, den zürichske Sundhedslov af 4 Okt. 1876, den engelske Food and Drugs Act, 1875 sect 13 og 14. I Forbindelse hermed staar Spørgsmaalet om Tilveiebringelsen af det særlige tekniske Apparat til endelig Undersøgelse af de ved Visitationerne udtagne eller af Publikum foretagne Prøver paa formentlige Forfalskninger; Tilveiebringelsen af et saadant er vistnok fra alle Sider erkjendt for et af de vigtigste Supplementer for Undersøgelsen. Imidlertid er saadanne Institutioner, saavidt vides, hidtil ikke traadt i Live undtagen for England, act. 1875 sect. 10 sqq. og for Zürich, Lov 1876 § 7. I det tydske Riges Udkast er Man blevet staaende ved at opmuntre Kommunerne til Tilveiebringelsen af Laboratorier ved at tilfige dem, der anlægge saadanne, Andel i Bøder for Forfalskning af Næringsmidler.

Ogsaa hos os er der formentlig Anledning til nærmere at regulere Undersøgelserne af Levnetsmidler, og Ministeriet ser for sit Bekommende heri, i Forbindelse med en Skærpelse af Straffbestemmelserne, det ubetinget væsentlige Middel til at tilveiebringe en bedre Tilstand. Ganste vist paahviler det allerede nu Politiet i Almindelighed at føre Tilsyn med, at der ikke selges forfaldede eller bedærvede Næringsmidler; derhos have vistnok alle Sundhedsvedtægter nævnet det som en af Sundhedskommissionernes Opgaver at føre et lignende Tilsyn, jfr. for København. Raadstueplakat af 26. Okt. 1860 § 26, der imidlertid faktisk vistnok kun udføres ved det eksekutive Politii i Forbigaaende derpaa rettede Virksomhed, og endelig paaalægge Instruererne haabe den ældre og den nye Embedslægerne et lignende Tilsyn. Naar Ondet ikke destomindre, som det maa antages, snarere har været i Tilvæert end i Aftagen, turde Grunden hertil være, dels at Opgaven ikke er bleven tilstrækkelig koncentreret, dels og maalket hovedsagelig det, at Apparatet har været meget mangelfuldt. Forpligtelsen til i Almindelighed at føre Tilsyn paahviler vel mange, men i saa ubestemte Udtryk og ved Siden af saa mange andre Opgaver og i en saadan Udstrækning, at man ikke maa undres over, naar den i Virkeligheden kun er bleven udøvet stobvis efter særlig givne Anledning, og navnlig naar en enkelt Act af Forfalskning blev altfor almindelig og aabenbar. Hvad der bør gøres er formentlig dels, uden at opgibe det almindelige Tilsyn med alle Næringsmidler, at koncentrere Undersøgelsespligten paa visse af de vigtigste af disse og indenfor snevrere Grændser, — og heri er man i fuld Samstemning med Arbejderkommissionens Indstilling 3 Pag. 117, — dels, og herpaa lægger Ministeriet Hovedvægten, at man, uden at slippe den almindelige Forpligtelse, som allerede nu paahviler forskellige Funktionærer, Staber, idetmindste i de større Kommuner, særlige Organer, hvis enefte Opgave er at anstille Undersøgelser af de vigtigste Næringsmidler, og som have de bedst mulige Forudsætninger for at kunne gøre dette paa en virksom Maade. Dette er efter Ministeriets Formening Hovedsagen; saalænge man til Undersøgelserne alene vil benytte det eksekutive Politii, paa hvis svage Kræfter der allerede nu fra alle Sider hver Dag lægges større Beslag til de forskellige Opgaver, bliver Tilstanden usforandret; der kan, navnlig i Begyndelsen, komme Perioder, i hvilke Undersøgelserne anstilles virksomt, men man vil snart falde tilbage i det gamle Spor. Skal en virkelig effektiv Indstriden mod Ondet opnaaes, saa maa Undersøgelsesvirksomheden, idet den isøvrigt vedbliver at henhøre til Politiets Omraade, idetmindste i de større Byer lægges i Hænderne paa Mænd, der ere antagne særligt med denne Opgave for Øie, og som ikke deltage